



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.III.20.619/2022/2. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Süle Ágnes Erzsébet ügyvéd

(Cím3)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Mózes Ákos ügyvéd

(Cím4)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

egyéb érdekelt1 2.Pf.20.485/2021/7/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pécsi Járásbíróság 6.P.22.077/2019/81.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak az illetékes állami adóhatóság külön felhívására 163.100 (százhatvanháromezer-száz) forint felülvizsgálati engedélyezési illetéket.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] Az egyéni vállalkozó alperes és házastársa 2012. óta családi gazdálkodás keretében szőlőtermesztéssel, szőlészettel, borászattal foglalkoznak, másoktól bérelt földterületen művelték a már eltelepített szőlőt. Az alperes a használatában álló a-i, b-i és több a-i

földterületre 2016-ban támogatást nyert, melyre tekintettel e területekre szőlőt telepített. Az alperes e célból szőlőoltványokat rendelt a felperestől. A felek között létrejött szerződés alapján az alperes 58.650 db szőlőoltványt vásárolt a felperestől 22.073.235 forintért. A felperes a szőlőoltványokat a megállapodásnak megfelelően 2016. április 18-án leszállította, és – a b-i terület kivételével – a gépi telepítéssel telepítette.

[2] A szőlőoltványok leszállítását és telepítését követően a felperes átadta az alperes részére a származási igazolványt és a számlát, amelyből alperes 4.692.735 forintot, majd 7.380.500 forintot fizetett meg. Ezt követően alperes anyagi nehézségre hivatkozással fizetési haladékot kért, amelyre tekintettel a felek 2017. március 20-án megállapodást kötöttek vételárhátralék megfizetéséről. A megállapodásban az alperes elismerte, hogy a felperes az oltványokat első osztályú minőségben telepítette el; az oltványok egészségügyi állapota és az ültetés minősége megfelelő. Elismerte továbbá, hogy az eladó az oltványok adásvételével és ültetésével kapcsolatos valamennyi kötelezettségét hiánytalanul és hibátlanul teljesítette. Rögzítették, hogy az alperes vételárhátraléka bruttó 10.000.000 forint, amelyre a felperes 2017. június 15-ig, késedelmi kamatfizetési kötelezettség nélkül fizetési haladékot biztosított; amennyiben ezen időpontig nem kerül sor a vételárhátralék megfizetésére, az alperes köteles a teljesítéstől a kifizetésig járó késedelmi kamatok és járulékok megfizetésére.

[3] Az alperes 2017. október 13-án jelezte a felperes felé, hogy egyes perbeli földterületeken talajfoltokban kipusztulás tapasztalható, pótlás szükséges.

[4] A felek tárgyalást folytattak egymással, majd az alperes 2017. október 16-tól 2019. július 31-ig részletekben további 4.500.000 forintot fizetett meg a felperesnek, a korábbi teljesítésekkel együtt összesen 16.573.235 forintot.

[5] A perbeli területeket több alkalommal fagy érte; melyet az alperes a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, valamint a Magyar Államkincstár felé bejelentett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes keresetében 9.217.547 forint kártérítés és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:215. § (1) bekezdésére alapította. Arra hivatkozott, hogy szerződésszerű teljesítését az alperes elismerte, azonban nem fizette meg a szerződésben rögzített vételárat.

[7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját és összegaszerűségét is; anyagi jogi kifogásként hibás teljesítésre hivatkozással kellékszavatossági jogot érvényesített a Ptk. 6:162. §-ra, illetve 6:159. §-ra hivatkozással. Állítása szerint a felperes hibásan teljesített, a szállított és elültetett szőlőoltványok életképtelenek voltak és kipusztultak, melyet a perbeli mezőgazdasági területeken a foltos kipusztulás igazol, amely felismerhetővé csak a vételárhátralékról szóló megállapodás aláírását követően vált. A hibás teljesítés mértékét 30%-ban, 6.033.325 forintban jelölte meg.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet részben megalapozottnak találta, és 8.155.075 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte az alperest. Ezt meghaladóan elutasította a keresetet. Az igazságügyi szakértői vélemény alapján rámutatott arra: a kipusztulás pontos oka kétséget kizáróan utólag már nem állapítható meg. Nem látta

igazoltnak a minőséghibás oltványok szállítását és a szakszerűtlen telepítést; nem állapította meg az okozati összefüggést a felperes teljesítése és az alperes által sérelmezett kipusztulás között. Kiemelte: az alperesnek a felperes hibás teljesítésre vonatkozó állítása bizonyítatlan maradt, a hibás teljesítés miatti árleszállítási kötelezettségigénye alaptalan, ennek megfelelően árleszállításnak a felperes követelésével szemben nem volt helye, ezért az alperes anyagi jogi kifogását összecszerülésében már nem vizsgálta.

[9] Tényként állapította meg ugyanakkor: a perbeli területeken a talaj nem volt immunis, részben telepítési kockázattal rendelkező terület volt, azokat több évben érintette fagykár és jelentős részben gyomosak voltak, valamint azok nem voltak körbekerítve. A szakértői vélemény következtetéseit is figyelembe véve megállapította, hogy a növények kipusztulásának legvalószínűbb oka a vadkár.

[10] Rámutatott arra, hogy a hibás teljesítés fennálltát meghaladóan nem volt vitatott a felek között az alperes tartozásának a ténye, a fizetési késedelem, a már megfizetett és a hátralékos tőketartozás összege, így hibás teljesítés hiányában a felperes keresete túlnyomó részben alapos volt.

[11] A mindkét fél fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján – helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a jogi következtetéssel egyetértett, a fellebbezésre tekintettel utalt a helyes indokaira.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[12] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak – az elsőfokú ítéletre is kiterjedő – hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte, „ennek hiányában az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte”. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 300. § (1)-(2) bekezdéseit, 316. § (1) bekezdését, 313. § (1)-(3) bekezdéseit, 315. § (1)-(2) bekezdéseit, az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szak. tv.) 11. § (1) bekezdését, 47. § (4) bekezdését, az Szak. tv. 1. mellékletét, valamint a 9/2006. (II. 27.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 4. számú mellékletét jelölte meg.

[13] A felülvizsgálati kérelméhez felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is csatolt, amelyben a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján, arra hivatkozással kérte a felülvizsgálat engedélyezését, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, valamint a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt indokolt. Álláspontja szerint egyre nagyobb számban merülnek fel szakértői kompetenciába tartozó kérdések, amelyek egyre összetettebbek; több szakértői kompetenciába tartozó területet érintenek. Szükségesnek tartotta annak biztosítását, hogy az egyes szakkérdésekben az arra kompetenciával rendelkező szakértők tegyenek nyilatkozatot, mert kizárólag ennek eredményeképpen kerülhet sor arra, hogy a bíróság megalapozott tényállást tudjon megállapítani. Emellett megismételte a felülvizsgálati kérelmében kifejtett érveket.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálat az alperes által megjelölt okokból nem engedélyezhető.

[15] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja szerint a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[16] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt.

[17] A felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 1. pontja szerint a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni azzal, hogy elsőfokon jogerőre emelkedett határozatra nem hivatkozhat.

[18] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja a felülvizsgálat kivételes engedélyezésének két vagylagos feltételét jelöli meg, ebből következően az engedélyezés iránti kérelemnek az indoka nem lehet azonos a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása körében. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A Pp. 410. § (2) bekezdés ca) pontjára hivatkozó engedélyezés iránti kérelemnek a tartalma az engedélyezést megalapozó két feltételnél eltérő: míg a joggyakorlat egységének érdekében a nem egységes bírói gyakorlatot, addig a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében az egységes bírói gyakorlatot és az attól való eltérés indokoltságát kell bemutatni és megindokolni. Az alperes azonban érvelése alátámasztására egyetlen konkrét döntést sem jelölt meg.

[19] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára hivatkozott; állítása szerint a perbeli szakvélemény aggályos, és a szakértő kompetenciájába nem tartozó ténymegállapításokra tekintettel ellentmondásos. Álláspontja szerint a bíróságoknak biztosítaniuk kell, hogy a több szakterületet érintő szakkérdésekben az arra kompetenciával rendelkező szakértők tegyenek nyilatkozatot.

[20] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében nem fogalmazta meg azt – a megsértett jogszabályhelyekkel összefüggésbe hozható – elvi jelentőségű jogkérdést, ami a felülvizsgálat engedélyezésének alapját képezné, és a kérelem alapján az sem igazolt, hogy a joggyakorlat nem egységes, illetve a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn. Az alperes által felvetett, a szakértői vélemény aggályosságával, illetve a szakértői kompetenciával kapcsolatban megfogalmazott kérdések a perbeli tényállás mellett kívánják a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát alátámasztani, azonban azok nem minősülnek elvi jelentőségű jogkérdésnek.

[21] A PK vélemény 2. pontja értelmében a Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. Az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme azonban nem vet fel elvi jelentőségű jogkérdést, továbbá nem támasztja alá, hogy a perbelivel hasonló tényállás és alkalmazandó jogszabályok mellett a már kialakult bírói gyakorlattól indokolt lenne az eltérés.

[22] A PK vélemény 3. pontjára figyelemmel a Kúria a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére alapítottnak a felülvizsgálatot különösen akkor engedélyezi, ha az a jogalanyok széles körét érinti. Ebben az esetben is csak akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[23] Ezzel szemben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben felvetett, elvi jelentőségűnek egyébként sem tekinthető jogkérdések társadalmi jelentősége hiányzik. Egy perben eldöntendő jogkérdés megválaszolása során, annak társadalmi jelentősége nélkül is, követelmény a bíróságokkal szemben a jogszabályok – az adott esetben az igazságügyi szakértői szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képesítésekről szóló jogszabályok – megfelelő értelmezése, ezért a törvény értelmezéséhez fűződő általános társadalmi érdekre hivatkozás a felülvizsgálat engedélyezéséhez szükséges, kivételes helyzetet nem eredményez (Kúria Pfv.V.20.574/2021/2.).

[24] A Kúria a kifejtettekre tekintettel, a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálatot megtagadta.

[25] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése és az 50. § (2a) bekezdés a) pontja szerint meghatározott mértékű, az alperes részleges költségfeljegyzési joga miatt le nem rótt felülvizsgálati engedélyezési illeték megfizetésére a Pp. 102. § (1) bekezdése szerint az alperest kötelezte.

[26] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.
Budapest, 2022. június 22.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző
HM